

HET 5^E KWART

CLUBBLAD VAN
BV GRAVE

JUBILEUMCLUBBLAD

6 OKTOBER 2019

Samengesteld door

- Michiel Bernards
- Erik Berndsén
- Jos van Reen
- Rita Vrugink

Website:

<http://www.bvgrave.nl>

INHOUD:

Alles verandert	1
Uitleg Ollekebolleke	2
Voorwoord	2
Het programma	2
Sportief eten en	3
Over buffels en bier	4
De eeuwige belofte	5
Het BVGrave-gevoel	13
100-pnt-appeltaart	14
1984	16
Interview met Theo	18
Dubbelinterview J&J	20
Bar gesprek	22
Wist U Dat...?	24
Ollekebollekes	24

Onze sponsors 24

Alles verandert, alles blijft hetzelfde

Degenen die 40 jaar geleden de club oprichtten deden dat hoopvol en met veel enthousiasme, maar waarschijnlijk zonder enig idee hoe die club zich zou gaan ontwikkelen. Net als het krijgen van een kind eigenlijk: je begint er vol goede bedoelingen aan en hoopt maar dat het op een gezonde manier volwassen wordt.

We kunnen de oprichters geruststellen: de club is volwassen en zelfs middelbaar geworden. 40 jaar, dan weet je hopelijk wie je bent in het leven. De eerste grijze haren hebben zich aangediend, al voel je je in je hart nog als een jonge god. Je hoeft niet meer zo nodig de beste, de grootste, de snelste te zijn.... Behalve dat ene uurtje op de dinsdagavond dan.

De vraag is natuurlijk: wat is er in die 40 jaar geworden van de club?

We zijn gegroeid en weer gekrompen. We hebben drie jeugdteams in de competitie, een paar verdwaalde niet-spelende jeugdleden en een grote recreantengroep. Maar het is net als bij een boom, de club is meer dan wat je ziet. Want onder het aardoppervlak is er een minstens zo groot stelsel aan wortels die de boom gezond houden. Die wortels worden gevormd door betrokken ouders, trainers, commissies, bestuur en iedereen die de club een warm hart toedraagt. Iedereen die het "Grave-gevoel" (her)kent en uitdraagt, ook al basketbal je al jaren niet meer. Al doen we anno 2019 niet meer aan fustfeesten, aan grote toernooien en commissiefeesten, al horen kotsende kadetten

echt tot een bijna schaamrood fout verleden, de club is gebleven wat hij altijd geweest is: een stel enthousiaste basketballers die best graag willen winnen. Maar als we geen kampioen worden is dat ook niet zo erg. Dan pro-

beren we het een volgende keer gewoon weer. En in de tussentijd hebben we het gezellig met elkaar en genieten we van de trainingen. Met die instelling kunnen we op naar de 50.

Kom, we drinken er een op!

OLLEKEBOLLEKE

Ollekebolleke rebusolleke
ollekebolleke knol!

Een ollekebolleke is genoemd naar het bovenstaande regeltje. Een versvorm die in 1974 werd geïntroduceerd door Drs.P, Ivo de Wijs en Peter Nieuwint. Het werd een ollekebolleke genoemd omdat het metrum, het ritme, van het versje hetzelfde was als dit kinderliedje.

Het is een gedichtje dat aan een aantal regels moet voldoen:

Het is een punt dicht
(humoristisch met clou)

Twee strofen van vier versregels

Het metrum is een dactylus: de eerste lettergreep heeft de klemtoon, de twee daarna niet. Regel 6 bevat een woord van zes lettergrepen, waarbij de vierde lettergreep de klemtoon bevat. Bijvoorbeeld: melk/boe/ren/hon/den/haar. Vergelijk: ol/le/ke/bol/le/ke. Regel 2 bevat het onderwerp van het gedichtje, meestal een naam.

Regel 1 is meestal een (nonsense)uitroep.

En natuurlijk voor de lezer hier een echt Ollekebolleke waarin dit jubileum wordt belicht.

Veertig jaar BVG
Op 6 oktober dus
Kom dan naar Laco
Het is een mooi feest.
Nostalgie, basketball
Superherinnering
En je kunt zeggen
Ik ben er geweest.

Eén jaar geleden mocht ik het voorzitterschap overnemen van Theo Derksen die deze functie maar liefst 19 jaar heeft vervuld. En nu, één jaar later, is onze club 40 jaar jong. Een bijzondere gebeurtenis. Bijzonder is ook als je weet dat het gemiddelde lid van onze club jonger is dan dat de club bestaat. Met een gemiddelde leeftijd van 27 jaar van al onze leden mogen wij spreken van een vitale vereniging. Door al die jaren heen heeft onze club zich toch maar een vaste plek in de sportwereld van Grave weten te bemachtigen.

Soms ging dat net als in een wedstrijd eenvoudig, soms waren daar ook de nodige en noodzakelijke oplossingen voor nodig.

Onze dank is groot aan al die leden, oud-leden, ouders en verzorgers, sponsors en alle anderen die op welke wijze dan ook hun bijdrage hebben geleverd om Basketbal Vereniging Grave deze prachtige leeftijd te laten bereiken. Hopelijk ziet u veel van de “oude” vertrouwde bekenden terug in dit clubblad, denkt u met veel plezier terug aan de mooie tijd bij Basketbal Vereniging Grave en geniet u van alles wat de club nog steeds te bieden heeft.

Laten we dit 40-jarig jubileum als een mijlpaal beschouwen die we met ons allen behaald hebben. Met elkaar en door elkaar maken en zijn we de club. De club kan alleen bestaan doordat deze gedragen en gedreven wordt door leden en vrijwilligers die het basketbal een warm hart toedragen. Dit is een voorwaarde om onze volgende mijlpaal te gaan bereiken en we over 10 jaar ook het 50-jarig jubileum kunnen vieren.

Ik wens u veel leesplezier met deze jubileum editie van het clubblad.

En het motto zoals dat vijftien jaar geleden in het jubileumboek ter ere van het 25-jarig bestaan is opgenomen wil ik graag handhaven.

“ ‘t Kan nog makkelijk”

Met sportieve groet,
Wilfried Scholten.

Programma voor het jubileum op zondag 6 oktober 2019

12.30 - 13.45	Clinic voor de jeugdleden van BV Grave door Nick Domhof en Hugo de Wit
14.00	Opening door voorzitter Wilfried Scholten
	Huishoudelijke mededelingen door de organisatie voor we taart gaan eten (+ voor iedereen zijn er een aantal consumptiebonnen voor drank)
	Reünie - met voldoende tijd om je clubgenoten te ontmoeten - foto's en krantenartikelen van de afgelopen 40 jaar te bekijken - nog eens aan de oude tenues te ruiken - en vooral herinneringen op te halen. Alles onder het genot van een hapje en een drankje
	De grote BV Grave Quiz
	Uitreiking jubileumclubblad
Uitdaging:	Team van toen: lukt het om je oude teamfoto weer te maken? Veel oude teamfoto's ter inspiratie!
18.30	Opening van de rest van het jubileumjaar en sluiting van de avond

Sportief eten en drinken

Als (amateur) basketballer wil je natuurlijk altijd optimaal presteren. Naast de trainingen, tactische besprekingen en conditionele workouts speelt ook je voeding daar een grote rol in.

Wetenschappelijk is reeds onomstreden bewezen dat hierbij een tweedeling geldt. Namelijk het vereiste voedingspatroon voor mensen tot twintig jaar dient wezenlijk anders te zijn dan dat van mensen boven de twintig jaar. Eerst maar eens inzoomen op het optimale voedingspatroon voor mensen onder de twintig. Omdat zij nog in hun fysieke opbouwfase zitten is het belangrijk om voldoende voedingsstoffen, vezels en mineralen binnen te krijgen. Onvoldoende schotkracht in de rechter- of linkerpols kan eenvoudig verholpen worden door een dieet van 400 gram gekookte spinazie (per dag). Het hoge ijzergehalte in deze groente zorgt ervoor dat spierkracht snel zal toenemen. In combinatie met voldoende trainingen zal het aantal gescoorde driepunters snel stijgen. En iedereen die weleens een NBA wedstrijd heeft gezien weet dat met driepunters een wedstrijd beslist kan worden.

Een ander euvel bij de spelers onder de twintig is het gebrek aan massa. Vooral verdedigers die te licht zijn worden eenvoudig door zwaardere tegenstanders aan de kant gezet, screens of blocks worden omvergelopen en een aanvaller kan eenvoudig via de achterlijn de bucket insnijden. Dit moet dus voorkomen worden. Deze spelers hebben baat bij een koolhydraatrijk dieet. Gekookte aardappels werken daarbij het beste. Liefst tweemaal maar bij voorkeur driemaal per dag dient er een portie van 400 á 500 gram verzvolgen te worden. Deze koolhydraatleverancier zorgt al snel voor de gewenste extra kilo's. Niemand zal jou meer van je plek af kunnen duwen, en een groot bijkomend voordeel: als jij eenmaal op gang bent gekomen kan geen enkele verdediger jou meer afstoppen. Gewoon dwars door het midden denderen, die bal opeisen en met weer een power lay-up eenvoudig scoren. Zo gemakkelijk is het.

Het vaststellen van een optimale sportdieet voor mensen boven de 20 jaar is lastiger. Er zijn echter twee voedingsmiddelen die bij uitstek een goede toevoeging geven bovenop het gebruikelijke voedingspatroon van friet, biefstuk, koffie en worstenbroodjes. Gezien de intensiteit van het sporten en de hoeveelheden van essentiële voedingsstoffen die daarbij verbrand worden (met name vitamine V) heeft het de absolute voorkeur om direct na de sportieve prestatie deze medicinale voedingsmiddelen in grote mate in te nemen om zodoende direct het lichaam de kans te geven om te herstellen en om daarmee het lichaam klaar te maken voor een volgende (sportieve) prestatie.

Koolhydraten, aminozuren en eiwitten zijn tijdens een training of wedstrijd verbruikt. Deze kunnen het snelst

(wetenschappelijk bewezen) worden aangevuld middels specifieke capsules. Deze capsules bevatten aldus een mengsel van de genoemde koolhydraten, aminozuren en eiwitten en worden bijeengehouden middels een jasje van een andere optimale leverancier van koolhydraten; broodkruim. Bij voorkeur wordt dit medicinale voedingsmiddel voor de nuttigste ondergedompeld in een bad van energierijke plantaardige oliën om daarmee nuttige voedingsstoffen toe te voegen aan het preparaat. Bij dit preparaat dient men bij voorkeur een drank te gebruiken die gebaseerd is op louter natuurlijke grondstoffen. Een isotone dorstlesser zorgt dat én het vochtgehalte (de beruchte negatieve vochtbalans) in het lichaam zo spoedig mogelijk wordt opgeheven én zorgt voor de broodnodige aanvulling van diverse essentiële mineralen. Na een forse lichamelijke inspanning heeft het lichaam van een persoon boven de 20 een tekort aan B-vitamines waaronder riboflavine (vitamine B2), niacine (vitamine B3), pyridoxine (vitamine B6) en foliumzuur (vitamine B11). Het verdient absolute medische aanbeveling om deze tekorten zo snel als mogelijk aan te vullen. Een spoedig herstel van het lichaam kan pas plaats

vinden indien deze vitamines weer zijn aangevuld. Deze isotone sportdrank is een rijke bron van silicium, afkomstig van water en gerst. Het silicium uit bier wordt snel door het lichaam opgenomen. In de voeding van mannen blijkt deze drank de voornaamste siliciumleverancier te zijn. Steeds duidelijker komt uit wetenschappelijk onderzoek naar voren dat er een positief verband is tussen de inname van silicium en gezonde

botten. Verdere wetenschappelijk onderbouwde claims zijn dat (in 2012 ontdekt) dat vloeibare voedingsmiddel onder meer nicotinamide riboside bevat, een vitamine die leidt tot meer uithoudingsvermogen, minder diabetes en cholesterol en minder overgewicht. Er zijn veel onderzoeken die aantonen dat bij een normale consumptiehoeveelheid er gezondheidsvoordelen zijn. Enkele positieve effecten die het op de gezondheid hebben zijn een kleinere kans op Alzheimer, het afremmen van bepaalde kankercellen, het remmen van ontstekingen, verhelpen van sommige vormen van maagproblemen, constipatie voorkomen, verbeterd zichtvermogen en versterkt de botten.

Enig probleem is de verkrijgbaarheid van beide medische voedingsmiddelen. Hoewel de kantine aan de Stoof deze middelen kan leveren is er vaak een probleem in de supply chain. Of er wordt te laat besteld, of de vloeibare oliën waarin de koolhydratenpreparaten worden gedompeld zijn niet voldoende warm of eenvoudig weg is het tijdslot waarin besteld wordt verlopen. Na iedere training is er maar een beperkte tijd waarin deze middelen besteld kunnen worden in de sport-apotheek. Het streven voor de komende 40 jaar is om deze openingstijden, toch rand voorwaardelijk om op dit hoge niveau sportief bezig te kunnen zijn, te verruimen.

Over buffels en bier

Een kudde buffels kan zich alleen zo snel verplaatsen als de langzaamste buffel in de kudde. Als de kudde wordt opgejaagd, is de langzaamste en slapste in de staart van de kudde degene die het eerst gedood zal worden. Deze natuurlijke selectie is goed voor de kudde als een geheel, omdat het regelmatig verliezen van de slappelingen de gemiddelde snelheid en gezondheid van de gehele kudde verbetert.

Op een vergelijkbare manier kan het menselijk brein alleen zo snel opereren als de langzaamste hersencellen van het brein. Recente epidemiologische onderzoeken hebben uitgewezen dat het overmatig innemen van alcohol de hersencellen doodt. Alcohol valt de langzaamste en slapste hersencellen als eerste aan.

Dus het regelmatig consumeren van bier helpt het elimineren van de langzaamste hersencellen. Dit maakt het brein een steeds snellere en efficiëntere machine.

Het resultaat van deze grondige studie bevestigt een link tussen weekendfeestjes en de prestaties op het werk. Het verklaart ok waarom na een paar jaar na het verlaten van de universiteit en na het huwelijk, de meeste professionals niet meer op kunnen tegen de prestaties van pas afgestudeerden. Alleen degenen die zich strikt houden aan een regime van regelmatige alcoholconsumptie kunnen de intellectuele niveaus, die zij in hun studietijd hadden, vasthouden.

Daarom is dit een oproep aan jullie allemaal.

Als ons land zijn technologische waarde verliest, als we ten onder dreigen te gaan, moeten we niet thuis gaan zitten kniezen, maar zeggen waar het op staat.....:

GA TERUG NAAR DE KROEG.

Hijs leeg die halve liters.

Jouw bedrijf en jouw land heeft je nodig op het beste van je kunnen.

Ollekebolleke:

Basketballseizoen

Basketball, basketball,
Steeds maar weer basketball.
Start in augustus
En gaat dan steeds door.

Kerst, Nieuwjaar, Carnaval;
Seizoendoorbreekende
Pauze is storend, dus
Komt niet veel voor.

Het lijkt wel of de tijd niet heeft stilgestaan, want laatst werd er wat laat op de avond gebeld. Gebeld ja. Niet gemaild of geappt, nee; er werd gebeld. Dan moest het toch wel belangrijk zijn. "Ha, Jos" was de gevatte opening. Na een lange inleiding en veel geklets over allerlei zaken die helemaal niet belangrijk waren, werd dan eindelijk de belangrijke vraag gesteld: "Zou jij een stukje willen schrijven in het clubblad voor het jubileum van 6 oktober 2019?" "Dat is goed" zei ik daarop. Toen was het even stil, waarna de beller snel een einde aan het gesprek maakte, want stel je voor dat ik er plotseling anders over zou gaan denken. En nu zat ik met een probleem, want waarover moest dat stukje gaan; wat was het onderwerp waar alle bezoekers van het jubileum zo nieuwsgierig naar waren dat ze een stukje daarover interessant genoeg zouden vinden om het ook daadwerkelijk te lezen? Midden in de nacht word ik wakker. Ik zit meteen rechtop in mijn bed en weet zeker wat het onderwerp van het stukje gaat worden:

De eeuwige belofte.

De afgelopen veertig jaar van BVGrave staat werkelijk bol van de veelbelovende en talentvolle spelers en speelsters, dus zal het moeilijk zijn om hieruit een eerlijke keuze te maken, want wat moet hierbij de doorslag gaan geven? Is het een veelbelovende aanvaller die goed is voor een stortvloed aan punten, een degelijke verdediger die telkens weer de angel uit de aanval van de tegenpartij haalt, of is het juist die zo rustige bankspeler die zo belangrijk is op het moment hij moet invallen? Maar dan dringt plotseling het besef tot mij door dat de belangrijkste talenten van de Graafse club niet liggen binnen de lijnen van het basketbalveld, maar vooral op het gebied van ons onvolprezen clubblad. Het clubblad, dat al die jongens en meisjes, mannen en vrouwen samensmeedt tot een hecht geheel en zorgt voor de broodnodige humor in het geheel. Maar wie is dan die eeuwige belofte die zijn beste krachten geeft aan het clubblad? Daarvoor zullen we moeten kijken naar wat er zoal is gepubliceerd. Vanaf het eerste clubblad in 1981 tot en met de tegenwoordige jachtige tijd.

In het eerste decennium beperkt de inhoud zich voornamelijk tot het publiceren van bestuursleden, teamsamenstellingen, uitslagen, wedstrijdschema's, wedstrijdverslagen en aansporingen om eens een stukje te schrijven, maar in 1992 blijkt het **wedstrijdverslag** ook een vorm waarmee de lezer uitermate goed geboeid kan worden:

Nu zijn de mannen van Heren 1 zeker de beroerdste niet, sterker nog, in de wijde omtrek geldt Heren 1 van Grave als een zeer loyaal en sportief team, dus besloten de mannen het voor de tegenstander niet te zwaar te maken. Na de wedstrijd werden, zoals overeengekomen, gezamenlijk op kosten van de verliezer nog enige consumpties genuttigd. Sommigen wisten hierna niet van ophouden en hebben het vertrek van Jeroen Croonen tot diep in de nacht gevierd.

Pas vanaf ongeveer 1995 wordt de inhoud wat losser en het lezen van het clubblad een prettig tijdverdrijf waarbij de intellectuele inzichten steeds meer worden aangesproken.

Zo verschijnt in november 1995 een **interview** in het clubblad waar de absurditeit hoogtij viert en de lezer direct wordt uitgedaagd met de schrijver mee te gaan, want

de interviewer staat al jaren bekend als een zeer bekend interviewer met een neus voor het strikken van interessante persoonlijkheden.

Dit strikken van interessante persoonlijkheden is echter geen noodzaak, want in feite kan een gesprek met iedereen plaatsvinden:

zoals een toevallig passerende oppasser; een oppasser is iemand die in de dierentuin werkt en daarom de hele dag moet oppassen dat hij niet door de dieren wordt aangevallen en zo'n oppasser kijkt wel uit om mij een verkeerd verhaal te vertellen. Als hij niet oppast kan hij zo zijn baan verliezen, hoewel dat zelden gebeurt omdat oppassers over het algemeen wel goed oppassen. Daarvoor zijn ze tenslotte oppasser geworden.

De geïnterviewde is uiteindelijk helemaal niet belangrijk, want wat werkelijk van belang is, is de vorm die hier gekozen is.

In datzelfde nummer verschijnt een eerste uitgave van een legendarische artikelenreeks:

Een Bar Gesprek en daarin wordt een stevig beroep gedaan op het inlevingsvermogen van de goedbedoelende lezer:

- E. *"(Tussen twee haakjes), mag ik een bockbiertje en geef de rest ook wat te drinken."*
- P. *"Er is verder nog niemand."*
- E. *"Dat wordt dan één bockbiertje."*

Dat het niet alleen gezelligheid en drinken is dat in de annalen van het clubblad wordt opgenomen, blijkt als in januari 1996 een uitgebreid artikel wordt gewijd aan de **scheidsrechterscursus**, omdat vier personen met goed gevolg hebben deelgenomen aan de cursus voor E-scheidsrechters en dat die personen daarvoor helemaal NIETS kregen vergoed:

Ollekebolleke

Uit de krant gescheurd

Een van de pareltjes
Van het redactieteam
En waar bij regelmaat
Steeds wat gebeurt.

Zijn bij mijn weten de
Krantenartikelen
Onder het kopje: Uit
de krant gescheurd.

Ollekebolleke

Bargesprek

Ook een geheide hit
Is nog het Bargesprek
Omdat dit meestal
Op waarheid berust.

Het is natuurgetrouw,
Barpraatverwikkeling,
En de onenigheid
Wordt vaak gesust.

Waarom ook? De vereniging beschikt al over voldoende gekwalificeerde en ongekwalificeerde scheidsrechters". "Maar heb je er wat van opgestoken? Van de cursus?" "Jazeker! Maar het meeste ben ik alweer vergeten. Als ik iets niet weet, vraag ik het wel aan Bert en doe precies het tegenovergestelde. Dat blijkt meestal wel het juiste.

In mei 1996 worden alle leden (die het clubblad lezen) opgeschrikt door een lange reeks artikelen die **Uit de krant gescheurd** zijn en een wat minder geliefde kant van onze vereniging in de openbaarheid brengt:

Bij een basketballvereniging in Grave is eerder deze maand een geval van ontucht aan het licht gekomen. De zaak kwam aan het rollen toen de 35-jarige trainer-coach enkele weken geleden aangifte deed. Er zijn inmiddels drie dames door de politie aangehouden.

Dat niet altijd alles even helder is en iedereen duidelijk voor de geest staat blijkt uit **Een bar gesprek** in het clubblad van september 1996:

om bepaalde
aken te verrichten. v.
werd door de rechtbank
echter gehalveerd.

Ontucht bij basketballclub

GRAVE (ANP) - Bij een basketballvereniging in Grave is eerder deze maand een geval van ontucht aan het licht gekomen. Het zou hier handelen om de trainer-coach van het damesteam en enkele van zijn jongere dames. De zaak kwam aan het rollen toen de 35-jarige trainer-coach enkele weken geleden aangifte deed. Er zijn inmiddels drie dames door de politie aangehouden.

Zij ontkennen alles en verklaren dat het uitsluitend zou gaan om een vorm van lichamenlijk contact die tijdens het trainen niet te vermijden is. De betreffende dames zijn inmiddels door de raadkamer in Den Bosch in vrijheid gesteld. Voor de trainer is psychologische hulp gezocht. De politie verdenkt de dames niet van nog meer gevallen.

gestolen
sloopafval v.
ordt dusdanig dat er g.
snadelijke gevolgen voor gezond.
heid en milieu zullen ontstaan.

Controle

GRAVE - Tijdens een algemene verkeerscontrole op vrijdag 8 maart aan de Stoofweg in Grave zijn twee automobilisten bekeurd wegens het rijden in een Citroën BX. De politie in het land van Cuijk gaat in de maanden mei en juni extra controles uitvoeren en verwacht in dit verband nog meer aanhoudingen te verrichten.

zijn
er-
is

Buurt krijgt elke vrijdag middag

- D. **Hoe was het feest gisteren?**
B. **Leuk, zoals altijd, maar zoals altijd weet ik niet meer precies hoe leuk.**
E. **Het was erg leuk Bert, net als altijd, maar hoe erg weet ik ook niet precies meer.**
- B. **Ik heb inderdaad gezien dat jij het wel erg naar je zin had.**
E. **Klopt, maar ik was niet de enige. Maar het lijkt mij een goed.....**
B. **Als jij nou even op de broodjes en het geld let, dan kan ik nog mooi een half uurtje slapen.**
E. **Zzzzzzzz.**
B. **Erik?**
E. **Zzzzzzzz.**

In januari 1997 volgt een van de hoogtepunten van een uitdagende inhoud van het clubblad, een creatieve uitdaging van het intellect en een fantastische training voor het speelse brein. Het is de bedoeling dat de lezer op zoek gaat naar **de zevende dwerg** en aangeven waar hij is door middel van een pijl. Dat de uitdaging van toen ook in de tegenwoordige snelle tijd nog steeds voor vele slapeloze nachten kan zorgen mag blijken als wij dit raadsel hier nogmaals publiceren.

Sneeuwwitje en de zeven dwergen

Gelukkig zijn er ook gevallen waarin de duidelijkheid op geen enkele manier geweld wordt aangedaan en de zaken zonder slinkse omwegen duidelijk worden genoemd, zoals in **Een bar gesprek** in het blad van oktober 1997. Let ook op de waarschuwing dat iets niet in het clubblad mag komen, want daar staan uiteraard sancties op:

T. *Zeg Erik, jij werkt toch bij die en die* hè?*

E. *Klopt.*

T. *Kun jij voor mij niet zus en zo* regelen?*

E. *Jawel.*

T. *En hebben jullie ook dit en dat*?*

E. *Ik weet niet of we het hebben maar waarschijnlijk kunnen we het wel tegen een gereduceerde prijs bestellen.*

Ollekebolleke

Wedstrijdverslag

Tweemaal vijf kinderen
En ook een basketball
Tevens een basket
Per team aan het eind.

Ieder kan spelen met
Slangenmodelsysteem,
Waardoor dus niemand
Met zitten wegwijnt.

Ollekebolleke

Motto

Grave en basketball;
't kan nog gemakkelijk!
Is dit een dipje?
En komt het weer goed?

Maak snel een eind aan dit
Voortbestaansdoemdenken,
Want we gaan verder
Steeds vol goede moed.

- T.** *Zou je dat voor mij kunnen doen. Ik ben namelijk bezig met een je weet wel* en hier en daar* heb ik dan nog een paar dingen* nodig en een beetje van dat* om er op te doen zodat het voor iedereen duidelijk is.*
- E.** *Hoeveel moet je hebben dan?*
- T.** *Nou, ongeveer zo en zo*veel.*
- E.** *Ik zal eens informeren, maar niet verder vertellen hè, want voor je het weet staat het in het clubblad en komt iedereen het bij mij halen.*
- T.** *Van mij horen ze niets. Ik beloof je: als er iets over in het clubblad komt mag je een hele avond op mijn kosten in de kantine drinken.*
- E.** *Daar houd ik je aan.*
- *** *Niet nader omschreven, omdat dan waarschijnlijk iedereen dit en dat* en zus en zo* bij Erik probeert te regelen.*

En natuurlijk wordt weer een keer het **wedstrijdverslag** op de korrel genomen en zijn wij in hetzelfde oktobernummer van 1997 getuige van een nietszeggend verslag van een wedstrijd waarin niet zo heel veel gebeurd schijnt te zijn:

Nog niet zo lang geleden werd in de sporthal een basketbalwedstrijd gespeeld van een team tegen een ander. Het ging erg goed, vooral toen we ook nog scoorden. Zij scoorden ook en al na enkele minuten stond er een stand op het scorebord. Het was erg spannend en toen het rust was stond er nog steeds een stand op het scorebord. De tweede helft speelden wij de andere kant op en de tegenpartij ook. Dit was maar goed ook, anders hadden wij twee keer dezelfde kant op gespeeld. Ook in de tweede helft werd er lustig op los gescoord waardoor de spanning alleen maar toenam. Toen de speeltijd was verstreken was de wedstrijd afgelopen. We konden terugkijken op een spannende wedstrijd.....

Hierna wordt het even rustig aan het front dat clubblad en duurt het tot het jaar 2000 en 2001 voor er een feuilleton wordt gepubliceerd waarin wordt verteld waarom het een voordeel zou zijn om een man te zijn:

- *Als je vijf dagen weggaat hoeft je maar één koffer mee te nemen*
- *De rij voor de toiletten is altijd minstens 80% korter*
- *Je krijgt zelf alle potten en flessen open*
- *Als je naar de kapper wilt, hoeft je niet eerst te sparen*
- *Als je aan het zappen bent, hoeft je niet steeds te stoppen als je een soap tegenkomt*
- *Een bierbuik hoeft geen probleem te zijn in een relatie*
- *Een telefoongesprek duurt gemiddeld 30 seconden*
- *Als men kritiek op je heeft, hoeft je niet in paniek te raken omdat "iedereen een hekel aan je heeft"*
- *Je kunt zonder moeite je eten doodmaken*
- *De schuur is van jou*
- *Niemand verwacht van je dat je attent bent*
- *Je hoeft nooit het toilet schoon te maken*
- *Je kunt douchen en aankleden in 10 minuten*
- *Je onderbreken kosten € 5,00 per drie*
- *Geen van je collega's kan je aan het huilen krijgen*
- *Lager dan je nek hoeft je je niet te scheren*
- *Je kunt meedoen aan wedstrijden ver-plassen*
- *Je kunt minister-president worden*
- *Een bloemetje maakt alles weer goed*
- *Je kunt 98% van de tijd dat je wakker bent aan seks denken*
- *Je hoeft je niet druk te maken als je witte t-shirt nat wordt*
- *Je hebt aan één paar schoenen meer dan genoeg*

- *Je begrijpt wat de garagehouder je vertelt*
- *Het maakt je niet uit als niemand ziet dat je naar de kapper bent geweest*
- *De wereld is één groot urinoir*
- *Als je een t-shirt aan hebt kun je nog steeds springen*
- *Hetzelfde werk, meer loon*
- *Grijs haar en rimpels geven je karakter en geven je uitstraling*
- *Je hebt geen problemen als je alleen maar zelfbedienings-benzinestations tegenkomt*
- *Trouwjurk kopen: € 2500,-. Trouwpak huren: € 100*

De ervaring is echter van korte duur en lijkt het wel of de redactieleden uitrusten voor zij weer met nieuw elan een her-nieuwde poging in het werk stellen om de lezer te verrassen.

Er worden wat halfslachtige pogingen gedaan om tot een goede bladvulling te komen, maar het duurt nog tot september 2004 voor er weer een duidelijke poging wordt gedaan om de lezer uit te dagen om mee te gaan met de bijna onnavolgbare hersenspinsels van de gelukkigen die aan het clubblad mogen meewerken. Hier is wederom een deel uit een **Bar gesprek**:

Jos Mijn Palm stinkt. Mag ik één glas gewoon bier?
Ton Hier staat er ook nog een voor jou.
Jos Dan neem ik ze wel een voor een.
Ton Eén voor Reen? Dan neem ik die andere wel.

Er wordt voorzichtig wat gelachen. Grappen van Ton worden vaak alleen door Jos begrepen, maar omdat niemand daar voor uit durft te komen lacht iedereen als Ton wat zegt.

Erik Zeg Jos, als recreanten jarig zijn, nodigen ze dan alle recreanten uit op hun verjaardag?
Jos Ja, op dinsdag na de training. We stoppen dan meestal iets eerder.
Erik En komen ze dan allemaal?
Jos Ja, als we eerder stoppen is iedereen van de partij.
Erik Maar ik vier mijn verjaardag op zaterdag en er komen al best veel mensen. Daarnaast ken ik alle recreanten nog niet zo goed en ik woon in Nijmegen, dus dat is ook al niet zo handig.
Jos Als wij niet weten dat jij jarig bent, weten we ook niet dat je ons niet uitnodigt. Dus komen we ook niet. Niet uitnodigen betekent overigens niet dat je geen rondje hoeft te geven.
Erik Ik volg je niet.

Jos wordt niet altijd begrepen, behalve door Ton. Ton begrijpt Jos wel, vooral op dinsdagavond.

Om de kwaliteit van de aangeleverde kopij steeds op een hoog niveau te kunnen handhaven wordt er ook vaak een beroep gedaan op de oude, vertrouwde scribenten, die altijd garant konden staan voor kwalitatief hoogstaande teksten, maar dat leverde zo af en toe ook wel eens hoofdbrekens op. Zoals te lezen valt in een ontboezeming met de titel **Ik drink te weinig** uit oktober 2004:

Nu gaat alles anders. Ik ben verstandig geworden, gedraag me als een volwassene en ben meestal gebleeserd. Thuis moet ik ons huis verbouwen, op mijn werk doe ik wat er van mij verwacht wordt en als ik in de sporthal ben drink ik niks want ik moet nog rijden. Kortom, de condities om leuke stukjes te schrijven zijn niet meer aanwezig. Hoewel.....!

Als ik het op een zuipen zet kan het nog wat worden.

Dat de leden regelmatig zorgen dat er vermeldenswaardige dingen zijn om daarmee de lezers te verzekeren van een bijna constante stroom aan sappige details en gekruide nieuwtjes mag ook een prettige bijkomstigheid worden genoemd. Zo blijkt uit een artikel in de reeks **Uit de krant** gescheurd van juni 2005:

Zaterdagavond 28 mei heeft de politie in een woning aan de Arnoud van Gelderweg in Grave een verwarde man aangehouden.

De man is geen onbekende van de politie. Hij is al eerder 's avonds laat, in het bezit van alcohol, aan deze keurige straat gesignaleerd. Eenmaal, zwalkend op de fiets, met een fles wijn, en onlangs nog een aantal malen met vier blikjes Boddington-bier. Goede smaak is dus ook ver te zoeken.

Deze Josti de T. vertelde de opgeroepen agent dat hij door de 12-jarige zoon des huizes was uitgenodigd om op diens disco-feestje foto's te maken van de feestgangers.

Na de verklaring van de bewoners van pand 41 dat deze man het gezin regelmatig stalkt, is hij in verzekerde bewaring gesteld.

Eenmaal op het politiebureau aangekomen bleek de man ook nog een marshmallow in zijn broek te hebben, die hij waarschijnlijk van het feestje had meegenomen.

Dat ook een goede persiflage een belangrijk onderdeel uitmaakt van de inhoud van het clubblad mag hier eigenlijk niet ter discussie staan, want als de kadetten in juni 2006 een langverwacht kampioenschap weten te behalen wordt dat gevierd met een heuse uitgave van een Suske en Wiske-album:

Het heeft een behoorlijke tijd geduurd, maar nu is dan eindelijk de langverwachte nieuwste titel van Suske en Wiske uitgegeven. Studio VanderReen die de succesvolle reeks al een aantal jaren beheert, heeft er de tijd voor genomen, maar het resultaat mag er zijn. Reden voor de langdurige onderbreking is volgens woordvoerder Josti VanderReen jr. het gebrek aan goede onderwerpen. "Er zijn al zoveel strips in onze reeks uitgebracht dat het moeilijk is om origineel te blijven", zo vertrouwde hij ons toe. "Wij baseren onze strips op waargebeurde voorvallen, en tegenwoordig denk je al snel dat alles al eens gebeurd is. Wij houden onze oren en ogen open tijdens onze undercover-tournees in het land. Er gebeurt daar misschien iets bijzonders waar wij weer een prachtig stripboek van kunnen maken." En het moet gezegd, qua originaliteit doet deze nieuwe Suske en Wiske niet onder voor alle voorgaande afleveringen. Zo begeven ze zich in de basketbalwereld en worden ze met hun team kampioen. En als het eenmaal zo ver is...

Ollekebolleke

Fustfeest

Hangtafels, Sloeberwijn,
Alex de barkeeper,
Frikadel, bitterbal,
Bier van het fust.

Ingrediënten voor
Fustfeestgezelligheid.
Pand 41,
Voor velen een must.

De nieuwe Suske en Wiske, getiteld
“De kotsende kadetten”
is nu overal te koop en kost slechts € 6,95.

Zo af en toe gaat het bestuur, in tegenstelling tot het gewone besturen, eens iets gezelligs doen en daarom wordt er in juni 2006 een echt golftoernooi (pitch en putt) georganiseerd, waarvan natuurlijk ook een mooi verslag wordt gepubliceerd in het clubblad van die maand:

Direct na aankomst konden we ons vermaken met het kijken naar teams die er overduidelijk niets van konden of hun bril vergeten waren. Nee, dan zou ons balgevoel zo dadelijk wel blijken!
Het was leuk, erg leuk zelfs. Niet dat ik er zoveel van kon, maar omdat we mochten meeliften op de beste afslag, leek het best wat. En die bal vanaf de green in 'n gaatje mikken, dat ging me best goed af.
Ons team ging als een speer. De ballen werden uiterst scherp tegen bomen of in zandbakken gemikt, of soms slechts 2 meter verder op het paadje, maar dat mocht te pret niet drukken. De teamcaptains brachten alles met een prachtige hoge afslag weer in balans. Wel moet gezegd dat met het dalen van de bal ook het gespreksniveau daalde. Nooit geweten dat de edele golfsport zoveel vnzige opmerkingen oproept bij mannen...
Dat ik eerste zou worden had ik niet verwacht. Een heuse golfmok (koffiebeker met golfafbeelding) was mijn prijs! Dat de lozers niet echt tegen hun verlies konden, bleek overduidelijk uit de verhandelingen die volgden om aan te tonen dat er niet eerlijk gespeeld zou zijn... ja tuurlijk!
Inmiddels geniet ik dagelijks van mijn overwinning wanneer ik koffie drink. En als ik nog meer wil genieten, dan roep ik op een willekeurige dinsdagavond iets over golf... succes verzekerd!

We maken nu weer even een sprongetje in de tijd en komen in het clubblad van juni 2010 een mooie verhandeling tegen van de wederwaardigheden van enkele recreanten die het seizoen afsluiten in **café De Muts**:

Rare naam dacht ik nog. We kwamen binnen en er zaten maar liefst vier mensen aan de bar. Een geblondinde van middelbare leeftijd en drie manachtigen. De kruk naast de vrouw was nog leeg, dus ik ging daar zitten. We bestelden een biertje. "Kom je hier vaker?" vroeg ik, waarop ze antwoordde: "Ik ben de eigenaresse". De naam van de kroeg werd me duidelijk. En ik concludeerde dat er eigenlijk maar drie klanten waren. We bierden nog even lustig door en aangezien er toen niets meer te beleven viel in de Graaf en ik nog een heel eind moest fietsen naar Overasselt, was ik in ieder geval blij dat ik geen motor had.

In het jaar 2012 blijkt dat het samenstellen van een redactieteam een delicate zaak is waarin rekening moet worden gehouden met de lichamelijke toestand van de redactieleden en er een voorzichtig beleid moet worden gevoerd aangaande de fysieke gesteldheid van ieder van hen. Als het daarmee dan een keer misgaat, moet er een snelle oplossing gezocht worden en komt het volgende hoogstandje tevoorschijn:

Ollekebolleke

Clubblad

Zes keer per jaar weer een
Clubblad van basketball.
Met iets voor ieder;
Aan u is de keus.

Dat wordt gemaakt door het
Clubbladredactieteam.
Met leuke dingen,
Maar ook serieus.

Ollekebolleke

6 oktober

Clubvrienden: Opgelet!
6/10 om 2 uur stipt
Komen wij allen
In't sportcafé saam.

Thema is deze keer
Basketballjubilee,
Toegelicht eerst door een
Spreker van naam.

In het jaar 2013 gaat het clubblad plotseling op de creatieve toer en doet de poëzie zijn intrede middels het fijnzinnig gecomposeerde, maar o zo moeilijk te maken **Ollekebolleke**. Elke uitgave wordt er weer een klein pareltje toegevoegd aan het alsmaar langer wordende snoer van dichtelijke hoogstandjes. Hier zijn een paar exemplaren bijgevoegd.

Voor de goede orde; het clubblad heet op dat moment (ook digitaal) **Het 5^e Kwart**:

Het 5e Kwart ligt hier;

Wat een artikelen

Zoveel te lezen;

In bad of in bed.

Dat de verscheidenheid

Encyclopedische

Omvang bereikt heeft,

Toont ook uw iPad.

Dat de inspiratie overal vandaan wordt gehaald blijkt bij de uitgave van 1 april 2013:

Ik heb geen zin in een

Ollekebolleke

Weet even niks

Inspiratie is op

Of is het heel misschien

Eénaprilgrapmoeheid?

Ben ik in mei

Dan weer helemaal top?

In de zomer van 2013 is het voor Stef Peters mooi geweest en stopt hij met zijn basketball-carrière:

Wie had dat ooit gedacht?

Stef stopt met basketball.

Onze historie wordt

Zo wreed verstoord.

Er komt een eind aan zijn

Basketballvaardigheid

En ook zijn "lummel" wordt

Niet meer gehoord.

Ook in het jaar 2013 is er een **interview** gewijd aan een van de "stille" krachten van de basketballvereniging, die inmiddels zijn heil heeft gevonden, zoals dat zo mooi wordt genoemd, "over de Maas":

Zoals bij velen bekend hebben we als basketballclub onze wortels in de Graafse sporthal.

Maar we hebben sinds jaren ook een tweede accommodatie in Worssum. Een accommodatie waar we vele jaren elke zomer neergestreken zijn met onze jeugdafdeling. Het eerste jaar zaten we nog in het oude huisje, de meesten zullen zich het spelen met de kippen nog wel herinneren. Na de sloop van het huisje hebben we de afgelopen jaren op het land goed mogen kamperen. Als je de eigenaar een beetje kent, dan weet je ongeveer op welke manier hij met de details van zijn huis bezig is.

We vragen of het gastenverblijf al een naam gekregen heeft.

Nee, huizen hebben geen namen. Als je ze roept komen ze niet naar je toe. Dus dat is onzin. Maar dat gastenverblijf kan wat mij betreft 'Clubhuis BV Grave' genoemd worden.

Of beter nog, maak er maar een prijsvraag van!

U zult ondertussen wel ongeveer begrijpen wat mijn bedoeling is en hoe steekhoudend mijn argumenten zijn, om te komen tot een eerlijke uitverkiezing van de eeuwige belofte.

Mijn echte held van veertig jaar basketballgeschiedenis is zonder enige twijfel de onbaatzuchtige schrijver van al die leuke, ludieke, interessante, spannende, onzinnige, maar toch literair verantwoorde en hoogwaardige artikelen die in de voorbije jaren het clubblad hebben gesierd, de lezer hebben vermaakt en de verbeelding hebben geprikkeld.

Kortom, de eeuwige belofte is, wat mij betreft, de onbaatzuchtige schrijver van het clubblad.

Het BVGrave-gevoel

Een poging tot een clublied..... maar wie maakt er pakkende muziek bij?

Onze club is geweldig
Onze club is oke
En wie het niet leuk vindt
Die stopt er maar mee.

We trainen op dinsdag
Vaak ruikt het naar zweet
Dan doen we lay ups
En maken wat keet.

Ook spelen we voor 't echie
Soms gaat dat wel goed
En als we verliezen
Dan toch nooit de moed.

Want....
Onze club is geweldig
Onze club is oke
En wie het niet leuk vindt
Die stopt er maar mee.

We vieren de winst
Van verlies balen we wel.
Maar dat is maar even
Want t is toch maar spel
Soms lijkt het maar bijzaak,
geren heen en weer

Het gaat om iets anders
Het gaat om de sfeer.

Want....
Wij vieren feest:
Kampioensfeest
Fustfeest
100 punten appeltaart-feest
Commissiefeest
Internationaal Toernooifeest
En soms zelfs een huwelijksfeest
En nog veel meer dat niet eindigt op
maar wel mét feest:

Dienstenveiling
eindactiviteit voor de jeugd
een enkele clinic
Toernooien
In binnen- en buitenland
met Pinksteren
Of 3 tegen 3

Want....
Onze club is geweldig
Onze club is oke
En wie dat ook leuk vindt
Die doet maar fijn mee

Ollekebolleke Arena

Plotseling staat er een
Interview afgedrukt
Een hoofdartikel
Met heren van stand.

In de Arena een
Freddyverhandeling.
Kenniss van zaken;
Dat mag in de krant.

Ollekebolleke Samen

5 tegen 5 spelen,
4 tegen 4 kan ook.
En je kunt ballem
Met 3 tegen 3.

Maar zonder enkele
Fluittafeltrainercoach-
Functionarissen
Red je het nie.

Ollekebolleke Appeltaart

Eenhonderd puntenstand,
Dat is een mooie score
En die is dus een
Traktatie wel waard.

Iemand toont dan trots zijn
Bakovenvaardigheid
En maakt voor allen
Van appels een taart.

100 punten Appeltaart of 100 punten-Appeltaart

Een goede gewoonte in de club is om bij het scoren van 100 punten tijdens een wedstrijd appeltaart voor het hele team te bakken. Die appeltaart wordt uiteraard verzorgd/ geregeld/maar-het-liefst-zelf-gebakken door degene die het 100^e punt scoort en het is de bedoeling dat de taart zo snel mogelijk, dus de dinsdag erop, klaar is en genuttigd kan worden.

12:36

94-15

12:40

Bram van Niersen

97

12:40

Elke Verstegen

98-17

12:42

100-17!

12:42

Eindstand 102-17

12:43

Jean-Pierre van Lin

102!!!

12:44

En een klein tranendal van een van de spelertjes van Wijchen.

12:45

Prima afsluiting. Volgens mij heeft iedereen weer gescoord. En ze hebben goed overgespeeld en iedereen had enorm plezier - niemand uitgezonderd. Inclusief Rita en de supporters.

12:46

Sonia heeft vovouzela toeter geblazen. Tot groot ongenoegen van Wyba toeschouwers. Sonia zal onder politiebescherming Laco verlaten.

12:48

16 april 2019**Rita**

De voorbereidingen voor de training zijn begonnen

Waar deze traditie vandaan komt is niet helemaal duidelijk, maar hij is al zeker enkele decennia oud. Zo nu en dan wordt-ie even in de ijskast gelegd bij een team dat iedere week met monsterscores wint. Want van elke week appeltaart krijg je luie spelers.

Bij de U12 is deze mooie traditie vakkundig om zeep geholpen door nieuwe NBB-regels. Bij een scoreverschil van 50 punten wordt namelijk de stand bevroren. Dus tenzij het 100 – 51 wordt is het eigenlijk een verloren zaak. Maar toch lukte het afgelopen seizoen een paar keer. Want wij volgen niet altijd helemaal de regeltjes die de basketbalbond bedenkt en we hebben ouders op de tribune die heel goed kunnen tellen, bloedfanatiek zijn en wel van een stukkie taart houden... En omdat we in 2019 leven was er tijdens de wedstrijd van 14 april j.l. in de groepsapp sprake van enige opwindning. Meer bij de ouders dan bij hun kinderen zelfs...

14 april 2019**Jean-Pierre van Lin**

Nog 2 periodes en 24 punten nodig voor appelgebak. Frida heeft Mik al ingefluisterd dat hij vanaf nu niet meer mag scoren

12:30

Mik mag nog 23 punten scoren, hoor!

12:31

Elke Verstegen

84-15

12:34

88-15 en nog 1 periode te gaan

Linda Ouwens

Frida Blonk

Jammie!

Mieke Lemmens

Mmmmmmmmmmm

Rita

Denk wel dat ik morgen aansnijdvrijwilligers nodig heb

Maartje Vromans

Ook opeet-vrijwilligers???

Rita

Tuurlijk! De tweede taart gaat zo de oven in

Mieke Lemmens

goed bezig Rita!

Rita

Leuke training voorbereid.

Linda Ouwens

prachtig zien ze eruit

Maartje Vromans

Wauw!!!!

Frida Blonk

Ziet er goed uit!

Sonia Amari

Ook opeet-vrijwilligers???

Ik doe mee

Frida Blonk

Ik doe mee

Me too

Elke Verstegen

Ik kan helaas niet

Had graag meegeholpen!

Jean-Pierre van Lin

☹ Ik ben er ook niet vanavond

...Misschien geef ik Daniel een bakje mee, mocht er een stukje overblijven

En zo stonden daar klaar:

En Daniel had inderdaad een bakje bij zich...

1984

Ollekebolleke**Michiel**

Hij kwam als jongen al
Ballen bij BVG
En hij doorliep
Bijna ieder seizoen

Wellicht is hij daardoor
Basketballclubicoon.
Of moet je daarvoor toch
ietsje meer doen?

Nee, geen titel van een nieuwe roman van George Orwell (kan ook niet, hij is overleden) en ook niet de titel van een song van The Eurythmics.

In 1984 meldde ik mij aan bij de Basketball Vereniging Grave, BVG.

Waarom eigenlijk? Ik speelde al een jaar of zeven, net als de rest van mijn familie. Hele zondagen waren wij bij Thos op de baan te vinden. Toch bleef het altijd lastig voor mij om goed met zón klein tennisballetje om te gaan. Toen mijn broer wel clubkampioen werd en het mij duidelijk werd dat mijn sportieve talent ergens anders zou liggen ben ik om mij heen gaan kijken. Via school al de eerste beginselen van Basketball onder de knie gekregen, dus maar eens een training bekeken.

Motoriek

Het werd mij al snel duidelijk, een beperkte motoriek is helemaal geen probleem bij basketball, zeker niet op het niveau dat zich voor mij afspeelde. Hier zou ik wel bij aankunnen sluiten. De toenmalige trainer wist mij direct enthousiast te maken en de contracten werden al snel ingevuld en ondertekend. Ik was nu een officiële basketballer. De trainer schudde mij trots en vol verwachting de hand. Later bleek dat er toch bepaalde vaardigheden nodig waren om succesvol op het veld te zijn. Die vaardigheden had ik (toen) nog niet direct onder de knie. Het heeft enkele jaren geduurd voordat ik voldoende goed kan vangen, dribbelen en kon scoren. Die trainer (Henri) kreeg al op vroege leeftijd grijze haren. Wel had hij er een indrukwekkend lange speler bij waarmee in elk geval vóór aanvang van de wedstrijd indruk op de tegenstander werd gemaakt.

Mooie jaren

Vooral de jaren als aspirant en cadet, zeg maar tot jo17 waren geweldig. Er gebeurde altijd wel wat bijzonders rond de wedstrijd. Zo zijn we een keer met het hele team (vijf lummels + trainer Henri) in zijn auto naar de uitwedstrijd tegen Jink, Cuijk gereden. Dat is geen issue wanneer Henri over een Chrysler Voyager beschikte. Dat was dus niet het geval. Henri reed destijds een classic Fiat (je) 500. Met zo'n 5 keer gemiddeld 90 kilo werden de veren zwaar op de proef gesteld. We zijn met schurende banden tegen de spatborden thuis gekomen, daarover maakte Henri zich zorgen, wij hadden vooral veel plezier. Epic was mijn eerste dunk, epic in elk geval voor mij, waarschijnlijk kan niemand anders dit nog herinneren. Tijdens een openlucht toernooi in Uden dunkte ik, geheel per ongelijk want springen is zeg maar nou niet echt mijn ding, over een speler heen. Zelfs de fans van de tegenstanders gaven mij een daverend applaus, tenminste zo heb ik dit verhaal onthouden.

Heren 3

Via de jeugd doorgestroomd naar de heren 3. Dat was toen nog zo, drie heren team en een damesteam. Met mijn 17 jaar, indrukwekkende lengte maar nog niet (nog steeds niet) een postuur als Shaquil o'Neill tegen de vaak oude, niet fitte, maar o zo gemene mannetjes. Daar heb ik veel geleerd. Niet zozeer op basketball techniek gebied maar vooral de mentale weerbaarheid. Heerlijk om te merken dat die mannen zich alleen maar overeind dachten te kunnen houden met trash talk, kleine duwtjes, schoppen en knippen wanneer de scheids niet keek. Dat spel kon ik goed meespelen. Al snel konden ze mij daarmee niet uit het spel krijgen, sterker nog, vooral zichzelf waren daar slachtoffer van. Lekker om als jonge jongen die routiniers over de zeik te krijgen. Uitwedstrijden op de zaterdagavond werden stevast gecombineerd met het bezoeken van de lokale horeca gelegenheden. Goed voor de teamspirit, slecht voor je hoofd op de zondagochtend.

Heren 1

Zomaar na één jaar promotie gemaakt en over team heren 2 naar het vlaggenschip van onze vereniging gesprongen. Een prestatie die bijzonderder lijkt als het is, heren 2 zat vol en een extra center was altijd welkom bij heren 1. Dat was wel even aanpotten op de training. Peter van de Ven wist altijd wel een oefening voor mij te bedenken. Regelmatig kreeg ik de oefening vangen, draaien, scoren. Heel vaak deze schijnbaar eenvoudige oefening gedaan maar blijkens de dinsdagavond-prestaties nog niet genoeg. Hilarisch waren altijd de eerste trainingen na de vakantie. Het primaire doel van trainer Peter was om minstens de helft van het team kotsend van vermoeidheid de training te laten verlaten. Dat lukte bijna altijd wel. De vrijdagavond trainingen werden destijds gehouden in de sporthal aan de Stadhouderslaan. Toen we dit hoorden waren we wat teleurgesteld, daar is immers geen kantine, dus hoe konden we de training fatsoenlijk afsluiten. Zoals altijd blijkt dat ieder nadeel ook een voordeel heeft (welke beroemde basketballer zei dat ook al weer?). We besloten gezamenlijk om de training voortaan maar af te sluiten in de Gouden Leeuw. Tja, we moesten wat. Vooral Peter was erg verbaast dat de wedstrijden op zondag zoveel beter gingen dan de wedstrijden op the day afer, dus de zaterdag. Ook weer mooie tijden.

De teamgeest was hoog, we waren zelfs met een afvaardiging bij de doop van de kinderen van Peter.

Recreanten

Tja, studie, werk, gezin, kortom andere prioriteiten en dus geen volledige commitment (was die er ooit?) voor het basketbal. De recreanten was een perfecte oplossing. Verplichtingen; geen.

Dat is nog eens lekker. Gewoon op de dinsdagavond, als je kunt, naar de sporthal fietsen en kijken wie er zijn. Een mooie verdeling maken en zo sportief mogelijk ballen. Nu tenminste, er zijn ook avonden geweest waar uit ultiem fanatisme mensen bijna of geheel op de vuist gingen, ribben gebroken werden en er veel, heel veel uitgedeeld en geïncasseerd werd. Gelukkig zijn we nu ouder en vooral wijzer geworden. Een veel gehoorde kreet is; we moeten morgen weer werken (de meeste van ons). Nu hebben we een mooie club waar er veel respect is voor ieders presteren, als we maar goed moe worden en heel blijven is ons doel voor de eerste en tweede helft al weer bereikt. Afsluiten doen we graag in de kantine. Ook nu blijkt weer dat ieder nadeel een voordeel heeft; de beperkte openingsperiode na de training leek ons altijd een nadeel, je kan twee, max drie pilsjes drinken. Iedere woensdagochtend vinden we dit toch ook weer een heel groot voordeel.

Toekomst

Na 35 jaar kan ik niet meer zonder basketball.

Diverse blessures, werk, studies, gezin, kunnen dit niet veranderen. Het huidig niveau denk ik voorlopig nog goed bij te kunnen houden, we worden mooi met zijn alle tegelijkertijd ouder.

Als recreant wil ik nog heel lang bij de vereniging blijven.

Interview met Theo Derksen

Ik heb een afspraak met Theo Derksen, de oud-voorzitter van de basketballvereniging in Grave. Theo is vorig jaar gestopt met voorzitten en heeft het stokje doorgegeven aan zijn opvolger. Theo was 20 jaar voorzitter van de club. Betrokken geraakt bij basketball doordat al zijn zoons hebben gespeeld en hij als fanatieke ouder vaak op de tribune te vinden was. Van het een kwam het ander..

Ik heb met Theo afgesproken bij Mai Li waar hij vrijwilligerswerk doet. Theo werkte vroeger bij Justitie en mocht dus lekker vroeg met de VUT. Niet voor niets dat hij zo lang voorzitter kon zijn...

Bij Mai Li maakt Theo de satésaus, Satheo wordt hij daar ook wel genoemd. En daarnaast doet hij nog meer vrijwilligers werk. Zo blaast hij al 10 jaar lang ballonnen op bij het ballon-festival en lapt hij ramen bij mensen met hoogtevrees.

Als ik bij Mai Li binnen kom is het er behoorlijk druk. Daar had ik niet helemaal op gerekend. Er staan wel 30 mensen bij de afhaal balie en die lijken allemaal haast te hebben. Ik besluit gewoon op mijn beurt te wachten en kijk wat in het rond. Veel bekende gezichten zo op het eerste gezicht. En er staan ook basketballers tussen valt me op, of eigenlijk nu ik goed kijk. Het zijn bijna allemaal basketballers.

Naast me staat een man die op Ton van Schaijk lijkt maar dan veel grijzer. Het is Ton. "Dag Ton, ook lekker Chinees vanavond"? "Nee" zegt Ton, "wij eten frietje oorlog, maar we bestellen dan altijd friet met majo bij Alie en dan halen we de Satésaus hier. Superlekker sinds Satheo hier de saus maakt". "Hele emmel saté" roept Pa Li van achter Balie. "Vool van Schaijk, Boleel de Maulegnaultstlaat". "Ja, het wel iets lastiger geworden sinds ik verhuisd ben" grapt Ton. Hij pakt de emmer aan, wuift nog even naar me en voor ik het weet staat ie al buiten. Nog even rap als vroeger..

Voor me staat een enorm lange gestalte, dat moet Michiel zijn. Ik tik hem op zijn schouder en kan nog net zijn ellenboog ontwijken als hij zich omdraait. "Zeg Michiel, jij bent nogal lang en jij staat ook nogal in de weg. Zou jij even aan pa of ma Li willen vragen of ik Satheo kan spreken, Ik heb een afspraak met hem voor een interview". "Op satérdag een afspraak met Satheo? Zet dat maar uit je hoofd, daar heeft ie helemaal geen tijd voor". "Satérdag?" vraag ik verbaasd. "Wat is er op Satérdag?". "Alle satésaus voor de halve prijs! Je bestelt een hele emmer en je krijgt de helft gratis. Ik heb een halve emmer besteld, dan is het helemaal voor niks".

Bert komt binnen. Hij heeft een fietshelm op want basketballen doet Bert niet meer. "Ik zie dat je met de fiets bent" zeg ik tegen Bert. "Nee gewoon met de auto". "Waarom dan die helm"? Nou het is Satérdag en dan is Michiel hier ook altijd".

Iemand achter ons tikt me tegen mijn been. Ik kijk omlaag en zie dat Tamara probeert mijn aandacht te trekken. "Hé Benson, hoever is het nog tot de balie van pa en ma Li"? Half uurtje zeg ik, gaat Remco niet Green Eggen vanavond? Nee, hij heeft een jaar geleden zijn BBQ-kookboek uitgeleend en daarna niet meer teruggezien. Ligt ergens op Worsum volgens mij. Sindsdien hebben we de BBQ niet meer aan gehad en eten we Chinees. Vandaag Bami van Ma Li met saté van Satheo.

"4 emmels vool van de Logt, Doktel Kantelslaan" roep Pa Li. Helemaal achterin de zaak gaat iemand staan en het wordt ineens een stuk donkerder donker binnen. In 2 grote passen

Ollekebolleke

Voorzitter

Hij was wel 19
Jaren de voorzitter
En was daarnaast ook
Een Manus-van-Al.

Dat komt waarschijnlijk door
Basketballouderschap
Dus hier geen hoogmoed
En zeker geen val.

loopt een grote man naar de balie om zijn bestelling af te halen. "Zo Kratje, komt de familie eten"? vraag ik. "Neu, gewoon honger zullen we maar zeggen. Je kunt niet iedere dag een blik gevulde groentesoep open trekken om het zo maar eens te zeggen". 2 Passen later staat ie weer buiten.

Michiel heeft zijn bestelling ontvangen, draait zich om en deelt onbedoeld met zijn elleboog een enorme peer uit aan degene die achter hem staat. Peer gaat gestrekt maar Michiel heeft niets in de gaten. Hij loopt naar buiten waar Anja op hem staat te wachten met een paar kleine emmertjes om de saus te verdelen. Voor de verkoop vermoed ik. In Escharen hebben ze geen winkels...

Nu Michiel weg is, wordt alles een stuk overzichtelijker. Achter de balie zie ik behalve pa en ma Li ook nog een jonge iets te dikke Chinees die het luikje van de lift bedient. Tenminste dat denk ik want hij houdt zijn vinger bij een knopje waarop op staat 舱口. "Wie is dat"? Vraag ik aan Peer, die net weer is opgekrabbeld? "Dat is Chin Too Fat, een stagiaire geloof ik. Hij drukt op het knopje van de lift als Satheo de saus erin heeft gezet. Best lastig want hij kan nog geen woord Nederlands, hij is hier namelijk nog niet zo lang". "Hoe lang"? "Nee, Chin Too Fat".

Ik besef me opeens dat er door alle tumult al een boel tijd versteken is en ik nog geen letter van mijn interview op papier heb. En ik heb hierna nog een belangrijke afspraak met de nieuwe voorzitter die nogal punctueel schijnt te zijn dus daar wil ik niet te laat komen.

Ik loop naar de balie van pa en ma Li die druk aan het inpakken zijn. Ze zien me niet staan. Ik denk, misschien kan ik Chins aandacht wel even trekken. Die heeft tenslotte rechtstreeks contact met Satheo via zijn luikje. "Yo Chin"! roep ik. Chin schrikt zich een Nón lá en drukt per ongeluk op het knopje met 舱口. Een luide gil klinkt van boven gevolgd door veel kabaal achter het luikje en eindigend in een doffe knal. Het luikje gaat open en daar hangt Satheo. Op zijn kop en helemaal onder de satésaus. "Uhh Theo" zeg ik, "of moet ik Satheo zeggen? We hebben een afspraak voor een interview. Hoe is het me je"? "Plima" zegt Theo. "Hoe lang werk je hier al"? Voordat Theo antwoord kan geven sluit het luikje en gaat de lift weer naar boven. Snel no-teer ik dat het plima gaat in mijn telefoon terwijl ik me realiseer dat dit wel eens het kortste interview uit mijn loopbaan zou kunnen zijn. Ik sla het antwoord op terwijl Chin de saté van de vloer schraapt en in een paar witte bakjes doet. "Niet weggooi-en Chin" roept Michiel die weer naar binnen komt gestormd. "Dat doe ik wel voor je".

Ik verlaat Mai Li met gemengde gevoelens. Michiel staat buiten met Anja zijn emmertjes en bakjes in te laden. "Kom je bij ons eten vanavond"? vraagt ie, "Je zult wel druk zijn en er is genoeg". "Nee" zeg ik beleefd, "ik moet mijn interview met Satheo nog uitwerken en heb zo nog een andere afspraak".

Terwijl ik naar het huis van de nieuwe voorzitter Wilfried Scholten fiets vraag ik me af of ik Theo niet een andere vraag had moeten stellen. Ik vraag me ook af of ik nog wel geschikt ben voor dit werk. Mijn laatste interview is toch al heel wat jaren geleden. Zou het nog wel gelezen worden en wat gaan de lezers ervan vinden? Terwijl ik aan het zoeken ben naar het juiste huisnummer vraag ik me af hoe ik dit interview toch nog enige inhoud kan geven. Maar dan, als ik mijn fiets bij Wifried voor de deur parkeer, bedenk ik dat dat ik me er niet te druk over zal maken. Als ik er helemaal niet uitkom dan verzin ik er gewoon wat bij.

Dubbel-interview met J&J (Jo en Jeroen)

Voor deze jubileumeditie leek het de redactie wel aardig om het dubbelinterview weer leven in te blazen. Een interview met 2 al dan niet willekeurig gekozen leden van de club.

Wij kozen voor de oudste en de jongste: Jo en Jeroen. Hoewel zij allebei op dinsdagavond in actie komen, kennen ze elkaar niet. Sterker nog: Jeroen heeft er geen idee van dat er echte mannen bij de club te vinden zijn. Hij is om acht uur klaar met trainen en Jo schuift iets voor negenen de zaal binnen.

Jeroen Kop

Jo Beelen

Ollekebolleke Dubbel-interview

Interview, interview
Een dubbel-interview.
Jo is de oudste,
De jongste Jeroen.

Even zes vragen en
E-mailbeantwoording.
Klaar is het stukje dus
Niets meer aan doen.

Vertel eens, hoe oud ben je?

Jeroen: 8 jaar

Jo: 60 jaar ouder dan Jeroen

Sinds wanneer basketbal je?

Jeroen: Dat weet ik niet meer hoor, 2018 of zo. Met Sjors Sportief.

Jo: Ik ben lid vanaf maart 2015. Ik ben bij de club terecht gekomen doordat ik heb gereageerd op het artikel in Arenalokaal van januari 2015 waarin alle recreanten opriepen om aan te sluiten. In dat artikel zegt Peer van de Weem: "We hebben bij BV Grave al ruim 25 jaar een recreanten-team. Het zijn mensen die ooit gesport hebben en wat aan het afbouwen zijn, mannen die broodnodig wat aan hun conditie moeten doen, liefhebbers van sport die dit op hun niveau en in hun tempo willen doen, mensen die na een dag hard werken even het hoofd wat leeg willen maken. Van alles wat eigenlijk. Er is geen prestatiedruk, er mag ook gelachen worden. Iedereen speelt in zijn zelfgekozen (sport)kleding. Wel op gymmen. Je zit gewoon lekker een uurtje onder de pannen." Dit paste wel bij me en leek me dus wel wat. Zeker toen ik verder las en Thomas Toenders zei: "Is het shirt nat dan hebben we ons doel bereikt. Als er een bal voor me uit rolt moet ik wat harder lopen. Als dat kan. We spelen geen ingewikkelde systemen. Vrije worpen kennen we niet. Iedereen heeft zowat zijn eigen regels. Wie de laatste bal erin gooit, stipt om tien uur op de zaalklok, heeft gewonnen. Wie nog nooit basketbal gespeeld heeft, is van harte welkom. Je leert het spelenderwijs. Als je niet goed kunt vangen en je krijgt de bal een paar keer tegen je neus dan heb je het zo geleerd". Vangen kon ik al en gooien ook dus dat moest goed komen. En het is goed gekomen. Nagenoeg iedere dinsdag ben ik van de partij om op mijn eigen niveau met dat heerlijke gezelschap wat te ballen.

Knap hoor Jo, dat je dat krantenartikel nog letterlijk uit je hoofd kent. Het moet vast veel indruk gemaakt hebben.

Wat vind je het leukst tijdens de training?

Jeroen: Pannenkoekjes wegschieten en 5 posities schieten.

De leukste in het team vind ik Nick want dat is mijn vriendje. Hij woont vlakbij mij en we spelen veel samen. Ik zit ook bij mijn broer in het team en da's minder...

Dat je hele familie gaat basketballen snappen we wel want het is nu eenmaal heel leuk. Dat je dan ook tijdens het sporten met je broer of zus zit opgescheept kan inderdaad lastig zijn.

We gaan onderzoeken of we een lotgenotencommissie kunnen instellen.

Jo: Het leukst is de ongedwongen sfeer die er is. Niets moet, alles mag, als het maar sportief blijft. Scoren is natuurlijk ook heel leuk alleen dat lukt me niet zo heel veel. Verder kan ik genieten van het afpakken van een bal en iemand op snelheid er uit lopen en dan scoren, als ik daar dan nog de puf voor heb.

Waar ben je het best in?

Jeroen: Ik ben het best in schieten! En ik ben heel snel en kan goed vrijlopen.

Jo: Ik ben het beste in de tegenstander in de weg lopen. En verder natuurlijk in, ik zal maar bescheiden blijven, een bal vangen en gooien.

De redactie heeft even navraag gedaan bij Jo's teamgenoten: dat in de weg lopen, dat klopt.

In welk team speel je?

Jeroen: Ik train mee bij de U12 omdat er geen U10 is, jammer genoeg. Ik hoop dat er gauw een U10 team komt zodat ik ook wedstrijden kan spelen.

Jo: De heren recreanten.

Hoe lang denk je door te gaan met basketballen?

Jeroen: Geen idee, ik kan niet de toekomst voorspellen.

Jo: Hoe lang ik nog denk te basketballen weet ik niet. In ieder geval ga ik door zolang ik me fit genoeg voel en ik het nog leuk vind.

Dank jullie wel voor jullie openhartigheid. Wij hopen dat jullie nog zó lang doorgaan dat je bij elkaar in het team komt. Want de snelheid en trefzekerheid van Jeroen gekoppeld aan het goed kunnen passen en vangen van Jo zal een gouden dinsdagavondcombinatie opleveren.

Ollekebolleke**Dinsdagavond**

Elke week basketball
Op dinsdagavond graag
Eerst in de sporthal
En dan aan het bier.

Dat is gezellig en
Lichaamsbevorderend
En je kunt zeggen
We hebben plezier.

Ollekebolleke:**Recreanten.**

"Ik heb nog geld nodig",
Is een geveugeld woord,
Op dinsdagavond
Om kwart over elf.

Dat zeg de dame van't
Sporthalverhuurbedrijf.
Ieder geeft euro's
En't bier komt vanzelf.

Bar gesprek

De training zit erop oftewel: Het is ietsje na 22:00 uur en de recreanten druppelen het sportcafe (vroeger kantine) binnen. En druppelen doen ze want sodeju wat is het heet. Wat heet... Het is buiten 30+ gr, er zit geen mus meer op het dak en iemand heeft de nooddeuren van de sporthal open gezet voor een lekkere warme bries. En als klap op de domper staat de verwarming in de kleedkamer net als anders gewoon lekker aan. Als je daar geen dorst van krijgt...

B: *Dag Jos*
J: *Benson*
B: *Wat brengt jou hier met deze hitte*
J: *de fiets*
B: *Is het niet veel te heet om te fietsen?*
J: *Jawel, maar het is overal te heet voor. Fietsen leek me de minst slechte optie*
BJ: *Hé jij, wil je een biertje?*
B: *Ja lekker (De barjuf noemt mij jij omdat ze mijn naam niet weet denk ik). En doe ook er ook maar bitterballen bij..*

Peer komt binnen

BJ: *Dag Peer, lust je een biertje*
P: *Met kuukske graag*

De barjuf tapt een perfect biertje en brengt deze naar Peer.

BJ: *asjeblijft Peer*
B: *ehh, en mijn biertje dan?*
BJ: *Welk biertje?*
B: *Precies. Dat biertje dat ik net bestelde, vóór Peer zeg maar..*
BJ: *Ja, dat is nu te laat, bij de volgende ronde ben je aan de beurt*

B: *Peer, hoe komt het dat jij nauwelijks zweet?*
P: *Ik heb een bamboe onderbroek aan*
B: *huh? Bamboe? Is dat niet hard?*
P: *Nou het zit heerlijk en staat me ook goed volgens Wil. Maar nog belangrijker, het voert super goed vocht af. Het schijnt zelfs dat je gewoon in je broek kunt plassen zonder dat je het merkt.*

B: *Handig, maar niet voor mij, ik ben nog zindelijk*

R: *Peer, wat zit je haar leuk.. Nee hoor*
T: *Ben je naar de kapper geweest?*
P: *Zoiets.. Frans is met vakantie dus ik ben naar mijn overbuurman geweest. Dat is die Turkse man die nooit klanten heeft en altijd lacht.*
J: *Hij lacht want hij weet dat Frans bijna met pensioen gaat.*
P: *En tot die tijd verbouwt ie hennep denk ik.*
B: *Met hennep kan hij zeker overweg, je bent goed geknipt.*
P: *Hij heeft ook mijn oorharen geharst, zien jullie dat?*
B: *Viel me bij de training al op.*

BJ: *Wie lust er nog een volgende ronde?*
B: *Nou lekker hoor, ik begin langzamerhand wel dorst te krijgen..*
BJ: *voor jou cola Pierre?*
P: *Doe ook maar een paar porties bitterballen erbij, als dat nog kan*

BJ: Nee, daarvoor is het nu te laat.

Het gesprek gaat nog even door over bamboe en harde onderbroeken en de barjuf brengt de biertjes

B: uhhh, je bent mij vergeten..

BJ: jij wilde geen bier meer

B: Geen bier meer, ik heb nog helemaal niets gehad en ik heb al twee keer besteld

BJ: Je hebt je vinger niet opgestoken

B: Sinds wanneer..? Laat maar..

BJ: Als ik zo voor de volgende ronde kom neem ik een biertje voor je mee..

Het gesprek valt een beetje stil. Het is niet helemaal duidelijk of hier sprake is een grimmige sfeer of dat het juist heel gezellig dreigt te worden.

B: Zou ik van iemand een klein slokje bier mogen?

Michiel stopt zijn vinger in zijn bier, Thomas verslikt zich in zijn glas, Norbert moet ineens niezen, Jos stopt de vinger van Theo in zijn bier, Theo die van Jos en Peer had zijn glas al leeg. Alleen Rita biedt mij haar glas aan.

R: Hier neem deze maar, ik heb er nog niet van gedronken

B: Jammer..

R: Barjuf, je bent mij net vergeten, kun je me nog een biertje brengen?

BJ: Natuurlijk, ik kom er meteen aan. Iemand anders nog voor de laatste ronde

Allen: Ja ikke

B: Ja lekker, ik ook

BJ: Jij hebt nog

B: Ja?

BJ: Je kunt alleen bier bestellen als je je glas leeg hebt..

R: Mogen we gelijk afrekenen?

BJ: Ja

BJ: er ligt te weinig geld..

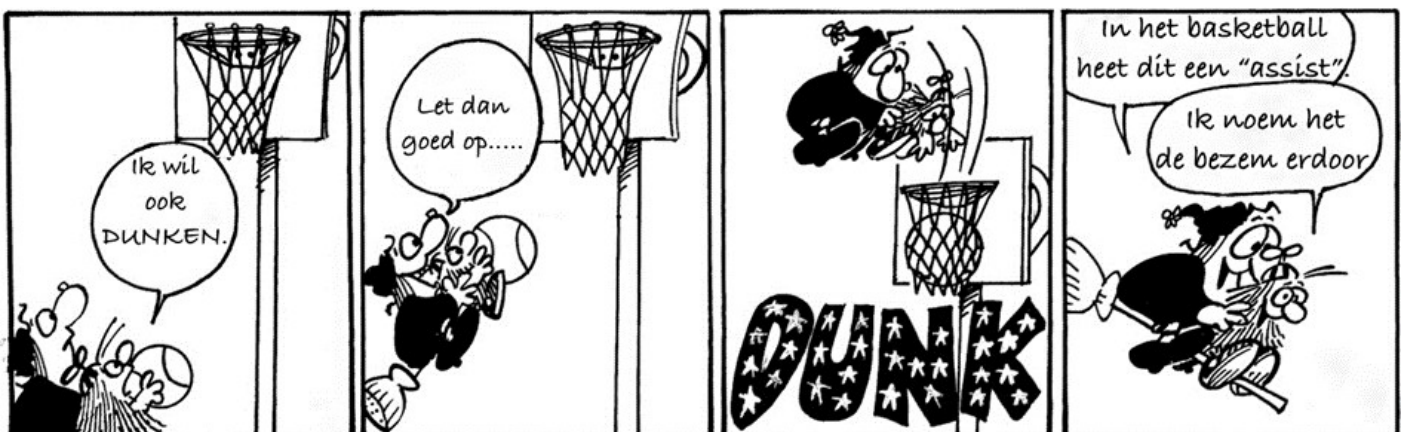
B: Ik heb ook te weinig bier gehad

Er worden morrend nog wat muntjes over de tafel gegooid en evenals opmerkingen over vroeger toen alles beter was met Stef, Ankie en Pia. Toen je je vinger alleen moest opsteken als je geen bier meer wilde, toen er minimaal 3 laatste rondes waren, er geen sluitingstijd bestond, toen Bert ook nog gewoon bier kwam drinken, toen barjuffen een soort ereleden van onze vereniging waren, toen je iedere winter 3 weken kon schaatsen en toen alle heren achterwaarts konden dunken en de dames maatje 36 hadden..

Vroeger was alles beter of eigenlijk: we worden oud..

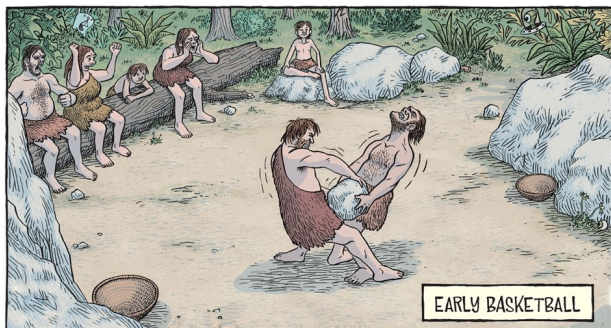
B: Kom Peer, ga je mee nog even naar de Muts, nog ff een paar keer geen vinger opsteken..

P: Sexy binnenstad meldt zich..

Wist U dat.....?

- Het doorlezen van oude clubbladen heel erg leuk is?
- Het doorlezen van oude clubbladen ook voor de tweede keer heel erg leuk is?
- Ik nu voor de derde keer oude clubbladen aan het doorlezen ben en dat het nog steeds leuk is?
- Er soms vreemde aanmeldingen binnenkomen?
- Sommige oud-leden denken dat de club al 50 jaar bestaat?
- Die persoon bang is dat er over 10 jaar misschien geen plaats meer is?
- Het in de steengroeve ONTZETTEND hard geregend heeft?
- Een bekende oud-voorzitter het Wilhelmus kan zingen, fluiten en neuriën?
- Sommige kinderen hun ouders in grote verwarring brengen?
- Zij het dribbelen heel goed en vaak moeten oefenen?
- Als zij de bal vastpakken en weer verder dribbelen, dat dan "seks en dribbel" heet?
- Het scoren en timen tegenwoordig digitaal gaat?
- Hierdoor geen vier formulieren moeten worden ingevuld?
- En de uitslag diezelfde middag al is te zien op internet?

Hier heeft u ruimte om zelf aantekeningen te maken, maar wij kunnen ons niet voorstellen dat hiervan gebruik gemaakt zal worden, want als u een mooi artikel had kunnen schrijven, dan had u dat ongetwijfeld naar ons ingestuurd, om het in deze uitgave van het jubileumclubblad op te nemen.

Dus veel ruimte is er niet.

Ollekebolleke Jubileumfeest

Weelde en feestgedruis
Hier in het sportcafé,
Want BVG is nu
Ruim 40 jaar.

Dat is, behalve voor
Nonalcoholici,
Reden tot drinken
En feesten, voorwaar.

Ollekebollekes:

40 jaar
Basketballseizoen
Uit de krant gescheurd
Bargesprek
Wedstrijdverslag
Motto
Fustfeest
Clubblad
6 oktober
Arena
Samen
Appeltaart
Michiel
Voorzitter
Dubbelinterview
Dinsdagavond
Recreanten
Jubileumfeest

Door de onderstaande bedrijven of personen is de uitgave van dit jubileumclubblad mogelijk gemaakt:

Drukkerij Kamoen

www.kamoen.nl

Specialist in digitaal drukwerk

Arnoud van Gelderweg 99 - 5361 CV Grave

Architectenburo van de Weem

Erik Berndsen

Rita Vrugink

RITA VRUGGINK

ONDERSTEUNING BIJ AFSCHIED

win_it software
Engineering

en nog iemand

